

[Krag.]

som Betænkningen indeholdt, men den lød ganske sikkert nogenlunde saaledes, at man ved denne Rentensænkning ikke skulde være udelukket fra at tage Hensyn til særligt vanskeligt stillede Debitorer; og dette kan jo i og for sig ogsaa være rimeligt. Men naar Handelsministeren saa rejser til det aarlige Bankmøde i Aalborg og siger til Bankdirektørerne, at ved Hjælp af denne Lov kan Bankerne faa dækket, hvad de Debitorer skulde betale, der ikke er i Stand til at betale, saa er der derigennem fra autoritativt Sted givet en Anvisning paa Misbrug af Loven, og det er det, jeg har tilladt mig at paatale. Der vilde jo ikke have været det mindste i Vejen for, at Handelsministeren kunde være gaaet den stik modsatte Vej og have indprentet Bankerne, at det var den almindelige Rentereduktion, som, i det mindste hvad Beløbet angaar, skulde svare til den Besparelse i Indlaansrenten, som Bankerne fik ved denne Rentens Nedsættelse; det var i det mindste det, der skulde tilvejebringes paa Udlaansrentens Omraade og dækkende hele Debitoromraadet, saaledes at Særhensyn kun i ganske enkelte Tilfælde vistest over for saadanne Debitorer, som man mente havde billigt Krav derpaa. Det var det, Handelsministeren skulde have gjort — det er det, han ikke har gjort. Dette har den højt-ærede Indenrigsminister intet Ansvar for, og jeg forlanger derfor heller ikke, at han skal føre noget stærkt Forsvar frem for, at Handelsministeren ikke gjorde det. Men beklageligt er det, og egnet til at vække Uro og Utilfredshed i Befolkningen i disse vanskelige Tider er det ogsaa.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Som det ærede Medlem Hr. Krag ikke havde Landstingets Betænkning ved Haanden, saaledes har jeg heller ikke et Referat af Handelsministerens Udtalelser i Aalborg ved Haanden, men jeg føler mig overbevist om, at Handelsministeren, hvis han var til Stede, ikke vilde godkende det ærede Medlems Udtalelse om, at han skulde have givet Anvisning paa Misbrug af det, man blev enig om i Landstinget.

Jeg ønsker i øvrigt i denne Forbindelse at minde om, at Udgangspunktet for denne Forhandling mellem det ærede Medlem Hr. Krag og mig i Dag var det ærede Medlems Udtalelse om de store Udbytter, som Bankerne ydede i denne Tid, idet det ærede Medlem samtidig syntes at drage den Slutning, at man i Virkeligheden gav Udbytter i Stedet for fuldt og helt at lade Fortjenesten

ved Rentenedsættelsen komme Laantagerne til gode. Det er over for denne Bemærkning, jeg har sagt, at hvis noget saadant sker, hvis man ikke lader den komme Laantagerne til gode under den ene eller den anden Form, saa er det et Brud paa Loven, og det bør Bankerne erindre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Første Næstformand (Vanggaard): Forlanges der Afstemning over Lovforslagets Overgang til anden Behandling?

Munch-Petersen: Ja.

Derefter foretoges Afstemningen.

Efter at 100 Medlemmer paa Næstformandens Opfordring havde rejst sig for at tilkendegive, at de stemte for Lovforslagets Overgang til anden Behandling, medens ingen stemte imod, opfordrede Næstformanden gentagne Gange Medlemmer, der hverken havde stemt for eller imod, til at rejse sig.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen maa overholde Forretningsordenen. Der er kaldt paa det ærede Medlem til Afstemning, og det ærede Medlem maa respektere Afstemningsreglerne.

Munch-Petersen: Maa jeg faa Ordet til dette?

Første Næstformand (Vanggaard): Her til kan det ærede Medlem ikke faa Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

var saaledes vedtaget enstemmigt med 100 Stemmer.

Larsen (Bjerre): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Vanggaard): Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Det er meddelt mig, at de ærede Medlemmer Fru Elna Munch og Hr. Jensen (Gørding) ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Pensionskasser m. m. Hvis ingen gør Indsigelse